

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.370/2011/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a dr. L. O. (címe) pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Cserbáné dr. Papp Éva ügyvéd ügyintézője mellett a számú Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt alperes neve (címe) alperessel szemben - akinek a pernyertessége érdekében a dr. H. Á. jogtanácsos által képviselt Generali-Providencia Biztosító Zrt. (címe) a perbe beavatkozott - önálló bírósági végrehajtói jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 10.P.22.428/2009/34. számú ítélete ellen a felperes részéről 35. és 41. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 170 000 (százhetvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes, mint adós ellen az **"E-i"** Városi Bíróságon 2008. május hó 22. napján végrehajtási eljárás indult 71 284 Ft tőke és annak 2003. július hó 28. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint 700 Ft perköltség megfizetése iránt, az a V.408/2008. szám alatt volt folyamatban az alperes, mint önálló bírósági végrehajtó előtt. A felperes a végrehajtás felfüggesztését kérte, amit az **"E-i"** Városi Bíróság a Vh.230/2008/5. szám alatt meghozott végzésében elutasított. A felperes végrehajtás felfüggesztése iránti ismételt kérelme a 10. sorszám alatti végzésben került elutasításra,

amit a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság az 1.Pkf.20.788/2009/2. számú végzésében helybenhagyott, mert a rokkantnyugdíjas, de két - a végrehajtás során lefoglalt és a forgalomból kivont - gépjárművel rendelkező adós nem igazolta a Vht. 48. §-ának (4) bekezdésében megkívánt körülményeket, vagyoni viszonyai nem indokolták a felfüggesztés elrendelését, továbbá jelentősége volt annak is, hogy bűncselekménnyel okozott kár megtérítése iránt folyik a végrehajtási eljárás. Az **"E-i"** Városi Bíróság a Vh.230/2008/25. szám alatti végzésében a felperes végrehajtás megszüntetése iránti kérelmét és végrehajtási kifogását elutasította, ugyanis hiánypótlási felhívás ellenére okirattal nem valószínűsítette, hogy a végrehajtandó követelést teljesítette volna. A végrehajtási kifogást a felperes azért terjesztette elő, mert mozgásszervi betegségben szenved, a gépjármű lefoglalásával pedig az alperes a mozgását veszélyeztette, ami erkölcsi és anyagi hátrányt okozott és a családja megélhetését tette kilátástalanná. A felperes ezen körülményt sem igazolta felhívás ellenére okirattal, ami miatt a végrehajtási kifogás is elutasításra került.

Ebben a végrehajtási eljárásban a Vht. 4. §-ára hivatkozással az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal iktatószám alatt a végrehajtási eljárása során keletkezett iratanyagot megküldte az alperesnek azzal, hogy az adós 1 425 535 Ft tartozása iránti adóvégrehajtási ügy iratait csatlakoztatja a bírósági végrehajtáshoz; ez a végrehajtási ügy az alperes előtt az AV.153/2008. szám alatt volt folyamatban. Az alperes megkeresésére a.... Bank Nyrt. közölte, hogy a felperes nevén 2 db, egyenként 5 000 Ft értékű gépjármű-nyereménybetétkönyv van, amelyeket az alperes a 26. és 30. sorszám alatti végzéseivel lefoglalt, egyúttal értesítette erről a felperest, mellékelve az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal.....-i Regionális Igazgatósága Végrehajtási Osztályának..... szám alatti megkeresését, mely a felperes tulajdonában lévő ingatlanokra az adótartozás erejéig a végrehajtási jog bejegyzésére irányult. Az alperes a 31. sorszám alatt arról tájékoztatta a felperest, hogy a végrehajtási eljárás felfüggesztése iránti kérelmét az **"E-i"** Városi Bíróságnak továbbította. Figyelmeztette őt, hogy a kérelem előterjesztésének halasztó hatálya nincs, de a lefoglalt vagyontárgyak értékesítése iránt a kérelem jogerős elbírálásáig nem fog intézkedni, továbbá tájékoztatta a kifogás előterjesztésének lehetőségéről is. Az alperes 2008. szeptember hó 16. napján a felperest felhívta, hogy az adóvégrehajtási ügyben jelenjen meg, amivel lehetőség nyílik az eljárás költségkímélő rendezésére, különben a végrehajtási eljárást le kell folytatni. Még aznap az alperes lefoglalta a felperes tulajdonában lévő..... forgalmi rendszámú "B" és a.... forgalmi rendszámú "I" "M" típusú gépjárműveket, amelyről szóló és a végrehajtási kifogás lehetőségéről tájékoztatást tartalmazó jegyzőkönyveket a felperes 2008. szeptember hó 17. napján átvette. Ezeket a gépjárműveket 2008. október hó 1. napján **"E-i"** Város Jegyzője a forgalomból kivonta. Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal 2009. március hó 19. napján tájékoztatta az alperest, hogy a felperes fennálló tartozásának összege 422 175 Ft, amelyről 2009. január hó 20. napján a felperest közvetlenül is tájékoztatta.

2009. április hó 8. napján az alperes a felperes jelenléte mellett ingóárverést tartott az AV.153/2008. és a V.408/2008. szám alatti eljárásokhoz kapcsolódóan, amely azonban elhalasztásra került az adós időközben teljesített befizetésére tekintettel. 2009. április hó 17. napján az alperes arról tájékoztatta a felperest, hogy 10 000 Ft túlfizetése van a V.408/2008. szám alatti ügyben, amelyet az AV.153/2008. szám alatti végrehajtási ügyben számol el. Április hó 24. napján a végrehajtói számlára beérkezett 200 000 Ft

elszámolásáról adott tájékoztatást, míg július hó 23. napján a 10 000 Ft elszámolásával kapcsolatos értesítést közölt.

Az AV.153/2008., a V.301/2009., a V.302/2009. és a V.303/2009. szám alatti végrehajtási eljárásokkal összefüggésben kibocsátott ingóárverési hirdetményt a felperes 2009. május hó 8. napján vette át. A szintén aznap kelt és az alpereshez 2009. május hó 18. napján érkezett beadványában az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal végrehajtást kérő arról adott tájékoztatást, hogy a felperes végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet terjesztett elő, melynek az adóhivatal helyt adott, ezért kérte a folyamatban lévő végrehajtási eljárás felfüggesztését, amire tekintettel az alperes 2009. május hó 20. napján az árverést elhalasztotta, ekkor a felperes személyesen jelen volt. 2009. július hó 31. napján az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal az adótartozást rendezéséről és a végrehajtási eljárás megszüntetéséről értesítette az alperest, aki az AV.153/2008/51. szám alatt kibocsátotta díjjegyzékét. A felperes a nyereménybetétkönyvek lefoglalásával, a 10 000 Ft túlfizetés, valamint a 200 000 Ft befizetés elszámolásával kapcsolatosan végrehajtási kifogást nem terjesztett elő, továbbá az adóvégrehajtási ügyben az alperest a követelés csökkenéséről, illetőleg megszűnéséről a felperes nem tájékoztatta.

Az alperes előtt a V.1031/2007. szám alatt a felperes házastársa adós ellen volt folyamatban végrehajtási eljárás 95 000 Ft tőke, annak 2006. augusztus hó 28. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata és 30 000 Ft perköltség megfizetése iránt.

A felperes keresetében az alperest 340 000 Ft elmaradt mezőgazdasági jövedelem, a gépkocsi-nyereménybetétkönyvekhez kapcsolódóan - mivel őt a nyereség esélyétől fosztották meg - további 4 600 000 Ft vagyoni kár és 500 000 Ft nem vagyoni kár megfizetésére kérte kötelezni. Álláspontja szerint az alperes jogellenesen foglalta le a két gépjárművét, valamint a nyereménybetétkönyveit, mert akkor már az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalnak nem tartozott. Az ellene folyamatban volt végrehajtási eljárás hírének az elterjedése a faluban rossz hírére keltette, erkölcsileg megalázó helyzetbe került. Álláspontja szerint az alperes az U. I-né adós elleni végrehajtási ügy iratát a fenti ügyiratokkal és az AV.150/2008. szám alatti végrehajtási eljárással is - ami szintén az alperes előtt volt folyamatban, ám az sem a felperest, sem pedig családtagját nem érintette - összekeverte.

Az alperes a kereset elutasítását kérte a jogalapot és az összecszerűséget egyaránt vitatva.

Az elsőfokú bíróság a 34. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 150 000 Ft perköltséget. Megállapította, hogy 276 000 Ft le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Határozatának indokolása szerint a Ptk. 349. §-ának (1) bekezdése szerint - s a (3) bekezdés értelmében az önálló bírósági végrehajtói jogkörben okozott károk megfizetésére irányuló peres eljárásokban is alkalmazandóan - az államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette. A perben a felperesnek kellett bizonyítania, hogy az alperes

jogellenes magatartásával okozati összefüggésben kára merült fel, amely rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg hogy a felperes a rendes jogorvoslat lehetőségét kimerítette. Ezen általános és a különös kártérítési elemek közül bármelyiknek a hiánya kizárja a kártérítési felelősség megállapításának lehetőségét.

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 4. §-ának (1) bekezdése szerint, ha ingóságot (követelést, jogot) vagy ingatlant bírósági és közigazgatási végrehajtás során egyaránt lefoglaltak, az eljárást bírósági végrehajtás útján, e törvény szerint kell tovább folytatni. A Vht. 40. §-ának (1) bekezdése értelmében a végrehajtást kérő köteles a végrehajtandó követelés megszűnését és csökkenését haladéktalanul bejelenteni a végrehajtónak, köteles egyúttal a végrehajtó felhívásának megfelelően a 34. § (5) bekezdésében említett összegeket is megfizetni. Ugyanezen törvényhely (2) bekezdése alapján a végrehajtást kérő felelős a bejelentés elmulasztásából eredő költségért és kárért, valamint a 34. § (5) bekezdésében említett összegek meg nem fizetéséért. A Vht. 41. §-ának (1) bekezdése szerint, ha az adós okirattal valószínűsítette, hogy a végrehajtandó követelés alaptalan, azt már teljesítették, vagy egyébként megszűnt, a végrehajtó a bizonyítékra utalva felhívja a végrehajtást kérőt, hogy 15 napon belül nyilatkozzék a követelés fennállásáról, egyúttal az adóstól felvett összegből a 34. § (5) bekezdésében említett összegeket fizesse be a megfelelő számlára, illetve fizesse meg a végrehajtónak. A Vht. 217. §-ának (1) bekezdése alapján a végrehajtó törvénysértő intézkedése, illetőleg intézkedésének elmulasztása ellen a fél vagy más érdekelt végrehajtási kifogást terjeszthet elő a végrehajtást foganatosító bírósághoz.

A végrehajtási ügyek irataiból tényként volt megállapítható, hogy a felperes hivatkozott a követelés csökkenésére, illetőleg megszűnésére, ugyanakkor a végrehajtás megszüntetése iránti kérelme és végrehajtási kifogása azért került elutasításra az **"E-i"** Városi Bíróság részéről, mert hitelt érdemlő módon annak alaposságát nem igazolta. Emiatt 2008. szeptember hó 11. napjától 2009. július hó 31. napjáig, sőt, az APEH erről szóló tájékoztatásának átvételéig az alperes jogszerűen foganatosította valamennyi végrehajtási cselekményét, érte ezalatt a gépjárművek és nyereménybetétkönyvek lefoglalását és a kifizetések teljesítését is.

A felperes gépjárművei már a V.408/2008. szám alatt lefoglalásra kerültek, amelyekről a jegyzőkönyvet a felperes 2008. szeptember hó 17. napján átvette. Szintén ebben a végrehajtási ügyben kerültek lefoglalásra a felperes tulajdonát képező nyereménybetétkönyvek, s mivel ekkor már ezen ügyben a követelés kiegyenlítést nyert, a befolyt 10 000 Ft-ot az adóvégrehajtási ügy végrehajtást kérője részére utalta ki az alperes, erről tájékoztatva a felperest, aki ez ellen végrehajtási kifogást nem terjesztett elő. Mindezekre tekintettel az alperes részéről nem került sor jogellenes intézkedésre. A felperes csak a perben hivatkozott arra, hogy a nyereménybetétkönyvek a fia tulajdonát képezték. Túl azon, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján ez nem volt megállapítható, erre a körülményre a felperes a végrehajtási eljárásban nem is hivatkozott. Amennyiben ez a hivatkozása alapos lett volna, akkor is csak a fiának lett volna keresetőségi joga, ő indíthatott volna ugyanis végrehajtási igénypert a nyereménybetétkönyvek foglalás alóli feloldása érdekében.

Az alperes eljárása jogszerű volt, továbbá a felperes a személyhez fűződő jogának megsértése körében nem állított olyat, hogy az alperes terjesztette volna a faluban, miszerint vele szemben végrehajtási eljárások indultak, ezért az elsőfokú bíróság jogellenesség hiányában a felperes nem vagyoni kár megtérítése iránti keresetét is a jogalap hiányában utasította el. A végrehajtási eljárásokra azért került sor, mert a felperes a bűncselekménnyel okozott kár megtérítése iránti perben meghozott ítéletnek és az adóhatóság adó megfizetésére kötelező határozatának nem tett eleget, amiért a végrehajtást kérők éltek az állami kényszer lehetőségével és végrehajtás iránti kérelmet terjesztettek elő. Önmagában a végrehajtási eljárások megindulása és a jogszerű végrehajtási cselekmények nem adtak alapot a nem vagyoni kár megtérítésére, ezekkel ugyanis a felperesnek semmiféle személyhez fűződő joga nem sérült.

Az elsőfokú bíróság a fentiek miatt utasította el a felperes keresetét, és kötelezte őt a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a pernyertes alperes perköltségének a megfizetésére, amelyen belül 10 500 Ft volt a készkiadás és bruttó 139 500 Ft az ügyvédi munkadíj összege. A felperes személyes költségmentessége folytán a le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával a keresetének történő helyt adást, vagylagosan pedig az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára való utasítása mellett. Álláspontja szerint az alperes **H. B.** végrehajtást kérőt jogosulatlan előnyben részesítette, mert a feleségének vele szemben nagyobb összegű követelése volt, amit az alperes figyelmen kívül hagyott. Változatlanul sérelmesnek tartotta, hogy az "**E-i**" Városi Bíróság nem fogadta el a tartozása megszüntetésére vonatkozó hivatkozását, s ehelyett a végrehajtás megszüntetése iránti per megindítását javasolta, valamint figyelmen kívül hagyta a mozgásszervi megbetegedését a gépjárművek lefoglalása miatti kifogás elutasításakor. Sérelmezte a nyereménybetétkönyvek lefoglalását, mert azok nem csökkentették a tartozás összegét, amúgy is a végrehajtásra a túlbiztosítás volt a jellemző.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján. A beavatkozó fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt alaptalannak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, amelyből az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával helytálló következtetésre jutott, aminek az indokaival is egyetértett az ítélet tábla.

Mindössze a felperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel mutat rá az ítélet tábla: amennyiben valós is lenne az a felperesi állítás, hogy az alperes **H. B.** végrehajtást kérőt jogosulatlan előnyben részesítette, amikor a felperes feleségének követelését figyelmen kívül hagyta, és a végrehajtási eljárásokat felcserélve az U. I-né által kért végrehajtás egy év késedelmet szenvedett el, emiatt nem a felperes, hanem az állítólagos késedelmet

elszenvedő U. I-né érvényesíthetne igényt, ugyanis a sérelem következményei is őt sújtották.

Annak konzekvenciáit, hogy az **"E-i"** Városi Bíróság nem fogadta el a felperes tartozásának megszüntetésére vonatkozó hivatkozást, s ehelyett a végrehajtás megszüntetése iránti per megindítását javasolta, nem az alperesnek kell viselnie, ahogy a Vht. 40. §-ának (1) bekezdésében előírt kötelezettség elmulasztásáért sem a végrehajtó, hanem a bejelentést elmulasztó végrehajtást kérő tartozik felelősséggel ugyanezen törvényhely (2) bekezdéséből következően. A végrehajtó kötelezettsége csak abban az esetben áll fenn a végrehajtást kérő nyilatkozattételre való felhívása tekintetében, ha az adós okirattal valószínűsítette a végrehajtandó követelés teljesítését (Vht. 41. §-ának (1) bekezdése), márpedig ilyenre a felperes részéről nem került sor (amint ezt maga a felperes is elismerte a fellebbezésében), ezért is utasította el az **"E-i"** Városi Bíróság a végrehajtás megszüntetése iránti kérelmét.

A gépjárművek lefoglalásával kapcsolatban a jelen, végrehajtóval szemben megindított perben alaptalanul sérelmezte a felperes, hogy az **"E-i"** Városi Bíróság nem fogadta el a mozgásszervi betegségének meglétét. Itt jegyzi meg az ítéletábra, hogy mind a "B" traktor, mind az "I" "M" haszongépjármű, nem pedig személyszállításra szolgáló közlekedési eszköz. A nyereménybetétkönyvek a felperes állításával ellentétben csökkentették a tartozásának összegét, miként azt az alperes elszámolása is tartalmazta, továbbá ezek a nyereménybetétkönyvek nem voltak mentesek a foglalás alól, így ezzel a végrehajtási cselekménnyel az alperes jogszabálysértést ugyancsak nem követett el.

Ha a felperes állításának megfelelően valóban rendelkezésre állt a teljes tartozás fedezete a **"J. T. N."** Kirendeltségénél (amely körülményre a végrehajtási iratokból megállapíthatóan a felperes nem hivatkozott, ahogy a gépjármű nyereménybetétkönyvek eltérő tulajdoni helyzetére sem), akkor a felperes előtt is adott volt a lehetőség az önkéntes teljesítésre a végrehajtási eljárásokat megelőzendő, amelynek elmulasztására az elsőfokú bíróság által is felhívott Ptk. 4. §-ának (4) bekezdése értelmében előnyök szerzése végett nem hivatkozhatott.

A leírtak miatt az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta a Pp. 254. §-ának (3) bekezdése szerint annak helyes indokainál fogva.

A felperes a másodfokú eljárásban is peresztes lett, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése értelmében köteles a jogi képviselővel eljáró alperes javára perköltséget fizetni, melynek összegét az ítéletábra a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján határozta meg; a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul. A beavatkozó oldalán költség nem merült fel, ezért ennek kérdésében határozni nem kellett. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viseléséről az ítéletábra a felperes pereszteségére tekintettel rendelkezett a Pp. 87. §-ának (2) bekezdése szerint, azt az állam viseli a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 11/A. §-ának (2) bekezdése értelmében. A le nem rótt fellebbezési eljárási

illetéket a pervesztes felperes személyes költségmentessége okán a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és a 14. §-a alapján ugyancsak az állam viseli.

Debrecen, 2011. november hó 15. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Riczu András sk. bíró

A kiadmány hitelével:

kiadó